

V Bruselu dne 1.12.2016
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

Modernizace DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem

Návrh

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Tento návrh je součástí souboru právních předpisů zaměřených na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem. Souvislosti tohoto balíčku opatření jsou podrobně vysvětleny v důvodové zprávě k návrhu směrnice Rady o změně směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku – COM(2016) 757. Při přípravě tohoto balíčku návrhů Komise v rámci programu zlepšování právní úpravy provedla kontrolu účelnosti stávajícího zjednodušeného jednoho správního místa („Mini One Stop Shop“, „MOSS“), jež se u obchodování mezi podnikem a spotřebitelem používá při poskytování telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaných služeb, jakož i kontrolu změn předpisů, které se od roku 2015 týkají místa poskytování takových služeb. Z kontroly účelnosti vyplynulo, že požadavek, který je součástí pravidel z roku 2015, podle kterého se pro určení místa příjemce musí předložit dva důkazy, je zatěžující zejména pro malé a střední podniky a mikropodniky.

Návrh změnit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty¹ má tento nedostatek napravit s účinností od roku 2018 tím, že stanoví, že podnik, který uvnitř Společenství přes hranice prodává telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby v hodnotě maximálně 100 000 EUR, bude potřebovat pouze jeden důkaz.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem tohoto návrhu je článek 397 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty² (dále jen „směrnice o DPH“). Tento článek stanoví, že Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení směrnice o DPH.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity, jelikož problém, který byl zjištěn (vysoká administrativní zátěž, zejména pro malé a střední podniky) se řídí požadavkem stanoveným ve stávajícím nařízení. Návrh tento požadavek zjednodušuje, a zjevně tedy poskytne větší hodnotu, než jaké by mohlo být dosaženo na úrovni členských států.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, tj. nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména pokud jde o bezproblémové fungování jednotného trhu. Co se týče testu subsidiarity, členské státy nemohou řešit dané problémy a příčiny problémů bez návrhu na změnu směrnice o DPH a souvisejících aktů. Předložení tohoto návrhu je přiměřené, neboť přináší výrazné zjednodušení pro malé a střední podniky a mikropodniky. Toto zjednodušení však nepřiměřeně neohrožuje příjmy členských států z DPH, neboť podle odhadů celkový prodej u podniků, které budou mít ze zjednodušení prospěch, činí pouze 0,3 % celkového objemu přeshraničních prodejů dotčených služeb.

¹ Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1.

² Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

- **Volba nástroje**

Tento návrh mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tento návrh je součástí souboru právních předpisů zaměřených na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem. Výsledky hodnocení *ex post*, konzultací se zúčastněnými stranami a posouzení dopadů jsou podrobně uvedeny v důvodové zprávě k návrhu směrnice Rady o změně směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku – COM(2016) 757.

Z konzultace se zúčastněnými stranami vyplynulo, že požadavek z roku 2015 zavedený v rámci změn pravidel pro místo poskytování elektronických služeb, podle kterého je nutné mít dva důkazy k určení místa příjemce, představuje zátěž především pro malé a střední podniky a mikropodniky. Tento požadavek si totiž vyžaduje vývoj příslušných systémů a investice do maloobchodního softwaru, což je neúměrné vzhledem k objemu přeshraničního prodeje. Zjednodušený požadavek na důkaz doplňuje zavedení prahové hodnoty pro přeshraniční prodej ve výši 10 000 EUR v návrhu předkládaném v rámci tohoto balíčku návrhů na změnu směrnice Rady 2006/112/ES. Z kvantitativního hlediska bude zavedení prahové hodnoty uvnitř EU v roce 2018 znamenat, že ze stávajícího režimu zjednodušeného jednoho správního místa bude vyřazeno 6 500 podniků, díky čemuž mohou tyto podniky ušetřit náklady na regulaci ve výši 13 milionů EUR. Ze zavedení zjednodušeného požadavku na důkaz v roce 2018 bude mít prospěch dalších 1 000 podniků. Ze studie podporující posouzení dopadů vyplynulo, že požadavek na jeden důkaz nepřiměřeně neohrožuje příjmy členských států z DPH.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh je součástí balíčku právních předpisů, kterými se navrhuje modernizace DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem. Rozpočtové důsledky balíčku jako celku jsou podrobně uvedeny v důvodové zprávě k návrhu na změnu směrnice o DPH – COM(2016) 757. Tato změna by neměla vést k nákladům pro daňové správy související s přizpůsobením se nové prahové hodnotě a mohla by zmírnit složitost auditů těchto podniků. Jak je uvedeno výše, celkové příjmy z DPH by neměly být v důsledku této změny nepřiměřeně ohroženy, neboť se týkají 0,3 % všech přeshraničních prodejů.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Požadavek stanovený v čl. 24b písm. d) prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011, podle kterého musí poskytovatel telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaných služeb poskytnutých osobám nepovinným k dani shromáždit dva důkazy, které si neprotiřečí, o místě usazení jeho příjemců, znamená pro podniky, zejména pro malé a střední podniky, velmi vysokou zátěž. Je to proto, že jejich obrat a objem obchodu není dostatečně významný, aby odůvodnil investice do drahých technologických řešení, která by jim umožnila získat dva důkazy o místě příjemce. Tento návrh proto stanoví, že jeden důkaz je dostatečný, jestliže celková roční hodnota dodaných služeb, bez DPH, na které se vztahuje čl. 24b písm. d), nepřesahuje 100 000 EUR. Toto zjednodušení by mělo nabýt účinku již od 1. ledna 2018, neboť nevyžaduje žádné změny systému IT pro registraci a podávání daňového přiznání a zaplacení DPH (MOSS).

Návrh

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na článek 397 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

1. Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011² stanoví podrobná ustanovení týkající se domněnky o místě příjemce za účelem určení místa poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb osobám nepovinným k dani.
2. Z hodnocení požadavků na použití uvedených domněnek vyplynulo, že pro osoby povinné k dani usazené v členském státě, které poskytují takové služby osobám nepovinným k dani v jiných členských státech, je velmi obtížné za určitých okolností získat dva důkazy o místě usazení jejich příjemců nebo o jejich trvalém bydlišti nebo místě jejich obvyklého pobytu, které si neprotiřečí.
3. Tato zátěž je obtížná především pro malé a střední podniky. Požadavek na jeden důkaz by měl zjednodušit povinnosti podniků, které poskytují uvnitř Společenství příjemcům v jiných členských státech služby, jejichž hodnota nepřekračuje jistou prahovou hodnotu.
4. Zjednodušení požadavku na prokazování místa příjemce doplňuje změny zavedené článkem 1 směrnice Rady [...] /EU³, pokud jde o zvláštní režimy podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES, a mělo by se tudíž použít od stejného data.
5. Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

³ Směrnice Rady [...] /EU ze dne [...], kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 24b prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011 se doplňuje nový druhý a třetí pododstavec, který zní:

„V případě poskytování služeb spadajících pod odst. 1 písm. d), pokud celková hodnota těchto služeb, bez DPH, poskytnutých osobou povinnou k dani z hlavního místa podnikání nebo stálé provozovny umístěné v členském státě osobám usazeným v jiném členském státě, které mají trvalé bydliště nebo místo, kde obvykle pobývají, v jiném členském státě, nepřesahuje v běžném a v předchozím kalendářním roce částku 100 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně, se uplatňuje domněnka, že příjemce služby je usazen, má trvalé bydliště nebo obvykle pobývá v místě, které poskytovatel služeb určil na základě jednoho důkazu v souladu se seznamem uvedeným v článku 24f.

Pokud bude během kalendářního roku dosažena prahová hodnota uvedená v druhém pododstavci, tento odstavec se nepoužije od doby a do doby, dokud podmínky stanovené v tomto odstavci nebudou opět splněny.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*